

ຄວາມສາມາດຂອງທ່ານ, ສິດທິພິເສດຂອງທ່ານ

ໂດຍ ປະທານດິເດີ ແອັຟ ອຸກດອບ
ທີ່ປຶກສາທິສອງໃນຝ່າຍປະທານສູງສຸດ

ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງຮູ້ຢາກໄປຂີ່ເຮືອກໍາປັ່ນທ່ຽວຫລິ້ນແຖວທະເລເມດີແຕລາເນ. ລາວຢາກໄປຢ່າງຫລິ້ນຕາມຖະໜົນກຸງ ໂຮມ, ອາຕັນ, ແລະ ອິສຕານບູນ. ລາວໄດ້ທ້ອນເງິນຈົນວ່າ ລາວມີເງິນພຽງພໍທີ່ຈະໄປທ່ຽວ. ໂດຍທີ່ບໍ່ມີເງິນຫລາຍ, ລາວຈຶ່ງໄດ້ຊື້ກະເປົາເຄື່ອງອີກໜ່ວຍໜຶ່ງ ແລະ ໄດ້ເອົາອາຫານກະປ໋ອງ, ເຂົ້າໜົມປັງ, ແລະ ຖົງນໍ້າໝາກນາວຝຸ່ນໃສ່ໃນນົນ ເພື່ອຈະໄດ້ກິນທຸກມື້ໃນລະຍະການໄປທ່ຽວ.

ລາວກໍຢາກມ່ວນຊື່ນນໍາກິດຈະກຳຕ່າງໆທີ່ກໍາປັ່ນມີບໍລິການ—ອອກກໍາລັງກາຍຢູ່ໃນຫ້ອງຝັກກໍາລັງກາຍ, ຕີກໂອບ, ແລະ ລອຍນໍ້າຫລິ້ນຢູ່ໃນສະນໍ້າ. ລາວອິດສາຜູ້ທີ່ໄດ້ໄປເບິ່ງໜັງ, ເບິ່ງການສະແດງ, ແລະ ຫ້ອງຮຽນວັດທະນະທຳຕ່າງໆ. ແລະ ລາວກໍຢາກກິນອາຫານທີ່ສວຍງາມເປັນຕາແຊບທີ່ລາວເຫັນຢູ່ໃນກໍາປັ່ນຫລາຍທີ່ສຸດ—ເບິ່ງຄືວ່າ ອາຫານທຸກຄາບເປັນງາມລ້ຽງໃຫຍ່! ແຕ່ຊາຍຄົນນັ້ນບໍ່ຢາກໃຊ້ຈ່າຍເງິນຫລາຍ ລາວຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນເລີຍ. ລາວໄດ້ໄປທ່ຽວຊົມຕົວເມືອງຕ່າງໆທີ່ລາວຢາກເຫັນ ແຕ່ສ່ວນຫລາຍແລ້ວ ລາວໄດ້ພັກຢູ່ໃນຫ້ອງ ກິນຫາອາຫານທີ່ລາວເອົາມານໍາ.

ໃນມື້ສຸດທ້າຍຢູ່ໃນເຮືອ, ພະນັກງານເຮືອໄດ້ມາຖາມລາວວ່າ ລາວຢາກໄປຮ່ວມງານລ້ຽງອໍາລານໍາກຸ່ມໃດ. ແລ້ວລາວຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ—ອາຫານການກິນ, ການບັນເທີງ, ກິດຈະກຳທັງໝົດ—ແມ່ນໄດ້ລວມເຂົ້າກັບລາຄາຂອງປີ້ຂໍກໍາປັ່ນແລ້ວ. ສາຍເກີນໄປແລ້ວ, ຊາຍຄົນນັ້ນຮູ້ວ່າ ລາວໄດ້ດໍາລົງຊີວິດຕໍ່ກວ່າສິດທິພິເສດຂອງລາວ.

ຄໍາຖາມຕໍ່ຄໍາອຸປະນາເລື່ອງນີ້ແມ່ນ ເຮົາຜູ້ດໍາລົງຖານະປະໂລຫິດໄດ້ດໍາລົງຊີວິດຕໍ່ກວ່າສິດທິພິເສດຂອງເຮົາບໍ່ ເມື່ອກ່າວເຖິງອໍານາດທີ່ສັກສິດ, ຂອງປະທານ, ແລະ ພອນທີ່ເປັນ ໂອກາດ ແລະ ເປັນສິດທິພິເສດຂອງຜູ້ດໍາລົງຖານະປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າ?

ຄວາມຮຸ່ງເຫລືອມ ແລະ ຄວາມສະຫງ່າງາມຂອງຖານະປະໂລຫິດ

ເຮົາທຸກຄົນຮູ້ວ່າ ຖານະປະໂລຫິດມີຄວາມສໍາຄັນຫລາຍກວ່າ ຊື່ ຫລື ຕໍາແໜ່ງເທົ່ານັ້ນ. ສາດສະດາໂຈເຊັບ ໄດ້ສອນວ່າ “ຖານະປະໂລຫິດເປັນຫລັກທໍາອິດເປັນນິດ, ແລະ ມີຢູ່ນໍາພຣະເຈົ້າຈາກນິລັນດອນຫານິລັນດອນ, ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ.”¹ ມັນມີຂໍ້ກະແຈແຫ່ງຄວາມຮຸ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ.² ຕາມຈິງແລ້ວ, ຜ່ານຖານະປະໂລຫິດ ອໍານາດຂອງການເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຖືກສະແດງໃຫ້ປະຈັກ.³

ພອນຂອງຖານະປະໂລຫິດແມ່ນເກີນກວ່າເຮົາຈະເຂົ້າໃຈໄດ້. ຜູ້ດໍາລົງຖານະປະໂລຫິດແຫ່ງເມນຄີເສເດັກ ທີ່ຊື່ສັດສາມາດກາຍເປັນ ... ຜູ້ທີ່ຖືກເລືອກໄວ້ຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້.⁴ ເຂົາເຈົ້າຖືກເຮັດໃຫ້ບໍລິສຸດ ໂດຍພຣະວິນຍານໄປສູ່ການມີຮ່າງກາຍໃໝ່ ແລະ ໃນທີ່ສຸດສາມາດໄດ້ຮັບທຸກສິ່ງທີ່ພຣະບິດາມີ.⁵ ສິ່ງນີ້ອາດເປັນສິ່ງຍາກທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ, ແຕ່ມັນງົດງາມ, ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າເປັນພະຍານໄດ້ວ່າ ມັນເປັນຄວາມຈິງ.

ຄວາມຈິງທີ່ວ່າ ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນໄວ້ວາງໃຈມະນຸດກັບອຳນາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບນີ້
ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຮັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງຕໍ່ເຮົາ ແລະ ບອກລ່ວງໜ້າເຖິງຄວາມສາມາດຂອງ
ເຮົາໃນຖານະທີ່ເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດຫຼັງຈາກນັ້ນ.

ແຕ່ສ່ວນຫລາຍການກະທຳຂອງເຮົາຈະບົ່ງບອກວ່າ ເຮົາດຳລົງຊີວິດຕໍ່ກວ່າຄວາມສາມາດຂອງເຮົາ.
ເມື່ອຖືກຖາມກ່ຽວກັບຖານະປະໂລຫິດ, ຫລາຍຄົນສາມາດທ່ອງຂຶ້ນໃຈຄວາມໝາຍຂອງມັນໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ,
ແຕ່ໃນຊີວິດປະຈຳວັນຂອງເຮົາ ເບິ່ງຄືວ່າ ເຮົາເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງມັນພຽງເລັກນ້ອຍເທົ່ານັ້ນ.

ອ້າຍນ້ອງທັງຫລາຍ, ເຮົາຈະປະເຊີນກັບການຕັດສິນໃຈ ເຮັດບາງສິ່ງ. ເຮົາສາມາດເຜິ້ງພິຈາລະນາປະສົບ
ການເລັກນ້ອຍຂອງຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດ ແລະ ດຳລົງຊີວິດຕໍ່ກວ່າສິດທິພິເສດຂອງເຮົາ. ຫລື
ເຮົາສາມາດຮັບເອົາໂອກາດຢ່າງຫລວງຫລາຍຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ, ແລະ ຮັບເອົາພອນຮອບດ້ານຂອງຖານະ
ປະໂລຫິດ.

ເຮົາສາມາດເຮັດຫຍັງໄດ້ແຕ່ເພື່ອຈະໄດ້ດຳລົງຊີວິດຕາມຄວາມສາມາດຂອງເຮົາ?

ຖ້ອຍຄຳຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ ແລະ ຄຳປາໄສຢູ່ໃນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ແມ່ນເພື່ອໃຫ້ເອົາມາປຽບທຽບໃສ່ກັບ
ຕົວເຮົາເອງ,⁷ ບໍ່ແມ່ນສຳລັບທີ່ຈະອ່ານ ຫລື ພັງເທົ່ານັ້ນ.⁸ ສ່ວນຫລາຍ, ເຮົາໄປຮ່ວມກອງປະຊຸມ ແລະ ງົກຫົວ.
ເຮົາອາດຍິນ ແລະ ເຫັນດ້ວຍ. ເຮົາຂຽນສອງສາມຄຳໄວ້, ແລະ ເຮົາອາດກ່າວກັບຕົນເອງວ່າ,
“ນັ້ນຄືສິ່ງທີ່ເຮົາຈະເຮັດ.” ແຕ່ແລ້ວຫຼັງຈາກການໄດ້ຍິນ, ການຂຽນໃສ່ມືຖືໄວ້, ແລະ ການທີ່ຈະເຮັດກາຍເປັນ
“ເອົາໄວ້ຫຼັງ”. ອ້າຍນ້ອງທັງຫລາຍ, ຂໍໃຫ້ເຮົາຈົ່ງເບິ່ງວ່າ “ສິ່ງທີ່ເຮົາຈະເຮັດ” ກາຍເປັນ “ຕອນນີ້!”

ໃນຂະນະທີ່ທ່ານອ່ານພຣະຄຳພີ ແລະ ພັງຖ້ອຍຄຳຂອງສາດສະດາດ້ວຍສູດຈິດສູດໃຈຂອງທ່ານ ແລະ
ສູດຄວາມຄິດຂອງທ່ານ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະບອກໃຫ້ທ່ານຮູ້ວິທີດຳລົງຊີວິດໃຫ້ມີຄ່າຄວນສຳລັບ
ສິດທິພິເສດຂອງ ຖານະປະໂລຫິດຂອງທ່ານ. ຢ່າປອຍໃຫ້ມີເລື່ອນໄປລ້າງ ໂດຍທີ່ທ່ານບໍ່ໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ທ່ານ
ຖືກກະຕຸ້ນໃຫ້ເຮັດໂດຍພຣະວິນຍານ.

ທຳອິດ: ອ່ານປຶ້ມຄູ່ມື

ຖ້າທ່ານມີຄອມພິວເຕີທີ່ທັນສະໄໝທີ່ສຸດ, ທ່ານຈະຕັ້ງມັນໄວ້ເຮັດເທົ່ານັ້ນບໍ່? ຄອມພິວເຕີອາດເບິ່ງຄືວ່າສວຍງາມ
ແທ້ໆ. ມັນອາດສາມາດເຮັດໄດ້ຫລາຍຢ່າງຫລາຍແນວ, ແຕ່ມັນຈະເປັນປະໂຫຍດຫລາຍເມື່ອທ່ານສຶກສາ
ປຶ້ມຄູ່ມືຂອງມັນ, ຮຽນວິທີໃຊ້, ແລະ ເປີດມັນ ເພື່ອວ່າທ່ານຈະສາມາດໃຊ້ມັນຈົນສູດຄວາມສາມາດຂອງມັນ.

ຖານະປະໂລຫິດທີ່ສັກສິດຂອງພຣະເຈົ້າກໍມີປຶ້ມຄູ່ມືຄືກັນ. ຂໍໃຫ້ເຮົາຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ການອ່ານພຣະຄຳພີ ແລະ
ຄູ່ມື ດ້ວຍຈຸດປະສົງ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈຫລາຍຂຶ້ນ. ຂໍໃຫ້ເຮົາຈົ່ງເລີ່ມຕົ້ນ ໂດຍການອ່ານພາກທີ 20, 84, 107,
ແລະ 121 ຂອງ Doctrine and Covenants ເມື່ອເຮົາສຶກສາຈຸດປະສົງ, ຄວາມສາມາດ, ແລະ ການນຳໃຊ້
ຖານະປະໂລຫິດຫລາຍຂຶ້ນເທົ່າໃດ, ແລ້ວເຮົາຈະປະຫລາດໃຈກັບອຳນາດຂອງມັນຫລາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ, ແລະ

ພຣະວິນຍານ ຈະສອນເຮົາເຖິງວິທີທີ່ຈະເຂົ້າຊອກຫາ ແລະ ນຳໃຊ້ອຳນາດນັ້ນເພື່ອເປັນພອນໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວ, ຊຸມຊົນ, ແລະ ສາສນາຈັກຂອງເຮົາ.

ໃນການເປັນຜູ້ຄົນ, ເຮົາຖືວ່າການສຶກສາ ແລະ ວິຊາອາຊີບມີຄວາມສຳຄັນກວ່າ. ເຮົາຢາກມີຄວາມຮູ້ສູງ ແລະ ມີຄວາມຊຳນານ. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຍ້ອງຍໍທ່ານສຳລັບຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງພາກພຽນຂອງທ່ານທີ່ຈະສຶກສາ ແລະ ມີຄວາມຮູ້ສູງ. ຂ້າພະເຈົ້າກໍຂໍເຊື່ອເຊັນທ່ານໃຫ້ເກັ່ງກ້າໃນຝ່າຍຄຳສອນຂອງພຣະກິດຕິຄຸນນຳອີກ— ໂດຍສະເພາະຄຳສອນຂອງຖານະປະໂລຫິດ.

ເຮົາມີຊີວິດຢູ່ໃນວັນເວລາຕອນທີ່ເຮົາສາມາດຊອກຫາພຣະຄຳພີ ແລະ ຖ້ອຍຄຳຂອງອັກຄະສາວິກ ແລະ ສາດສະດາໃນປະຈຸບັນ ໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍໄວກວ່າເວລາອື່ນໃດໃນປະຫວັດສາດຂອງໂລກ. ແຕ່ມັນເປັນ ສິດທິພິເສດ, ພາລະ, ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງເຮົາ ທີ່ຈະເອ້ມອອກໄປ ແລະ ຮັບເອົາຄຳສອນຂອງເພິ່ນ. ໜັກໜ້າ ແລະ ຄຳສອນຂອງຖານະປະໂລຫິດເປັນການດົນໃຈ ແລະ ດິເລີດ. ເມື່ອເຮົາສຶກສາຄຳສອນ ແລະ ຄວາມສາມາດ, ແລະ ນຳໃຊ້ຈຸດປະສົງຂອງຖານະປະໂລຫິດຫລາຍຂຶ້ນເທົ່າໃດ, ແລ້ວຈິດວິນຍານ ຂອງເຮົາຈະຂະຫຍາຍອອກຫລາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ, ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງເຮົາຈະມີເພີ່ມຂຶ້ນ, ແລະ ເຮົາຈະເຫັນ ສິ່ງທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມີໄວ້ສຳລັບເຮົາ.

ສອງ: ສະແຫວງຫາການເປີດເຜີຍແຫ່ງພຣະວິນຍານ

ປະຈັກພະຍານທີ່ແນ່ນອນເຖິງພຣະເຊດຣິດ ແລະ ເຖິງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະອົງ ແມ່ນເກີນກວ່າຄວາມຮູ້— ມັນຮຽກຮ້ອງການເປີດເຜີຍສ່ວນຕົວ, ຢືນຢັນຜ່ານຄວາມຊື່ສັດ ແລະ ການນຳໃຊ້ໜັກໜ້າພຣະກິດຕິຄຸນ ຢ່າງອຸທິດຕົນ. ສາດສະດາໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ອະທິບາຍວ່າ ການເປີດເຜີຍມາເຖິງຜ່ານທາງຖານະ ປະໂລຫິດເປັນ, “ສາຍ ຊຶ່ງຜ່ານສາຍນີ້ທີ່ພຣະຜູ້ສູງສຸດ ໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເປີດເຜີຍລັດສະໝີພາບຂອງພຣະອົງ ນັບແຕ່ການສ້າງໂລກ, ແລະ ຜ່ານສາຍນີ້ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ສືບຕໍ່ເປີດເຜີຍພຣະອົງເອງຕໍ່ລູກຫລານມະນຸດ ຈົນເຖິງທຸກວັນນັ້ນ.”⁹

ຖ້າເຮົາບໍ່ສະແຫວງຫາ ແລະ ບໍ່ໃຊ້ສາຍຂອງການເປີດເຜີຍນີ້, ກໍໝາຍຄວາມວ່າເຮົາຕຳລົງຊີວິດຕໍ່ກວ່າ ສິດທິພິເສດຂອງເຮົາ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ບາງຄົນອາດມີຄວາມເຊື່ອ ແຕ່ບໍ່ຮູ້ວ່າຕົນເອງເຊື່ອ. ເຂົາໄດ້ຮັບຄຳຕອບ ຕ່າງໆເປັນສຽງແຜ່ວເບົາ ເປັນເວລາດົນນານແລ້ວ, ແຕ່ເພາະການດົນໃຈນັ້ນເບິ່ງຄືວ່ານ້ອຍໆ ແລະ ບສຳຄັນ, ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ມັນ. ຜົນສຸດທ້າຍ, ເຂົາໄດ້ປອຍໃຫ້ຄວາມສົງໄສກິດກັນເຂົ້າຈາກການບັນລຸຄວາມສາມາດ ຂອງເຂົາໃນຖານະທີ່ເປັນຜູ້ຕຳລົງຖານະປະໂລຫິດ.

ການເປີດເຜີຍ ແລະ ປະຈັກພະຍານຈະບໍ່ມາເຖິງຢ່າງໃດ ແບບມີພະລັງສະເໝີໄປ. ສຳລັບຫລາຍຄົນ, ປະຈັກພະຍານຈະມາເຖິງຢ່າງຊ້າໆ—ເທື່ອລະເລັກເທື່ອລະນ້ອຍ. ບາງເທື່ອມັນຈະມາເຖິງເທື່ອລະຂຶ້ນຕອນ ຈົນວ່າຍາກທີ່ຈະຈິດໄດ້ວ່າ ແມ່ນຕອນໃດທີ່ເຮົາຮູ້ວ່າພຣະກິດຕິຄຸນເປັນຄວາມຈິງ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມອບໃຫ້ເຮົາ ເທື່ອລະບັນທັດ, ເທື່ອລະຂໍ້, ໜັກໜ້ອຍໜຶ່ງ, ນັ້ນໜ້ອຍໜຶ່ງ.¹⁰

ບາງເທື່ອ ປະຈັກພະຍານຂອງເຮົາເປັນຄືກັນກັບກ້ອນຫີມະ ທີ່ໃຫຍ່ຂຶ້ນເລື້ອຍໆເມື່ອກິ່ງມັນໄປ. ເຮົາເລີ່ມຕົ້ນ ດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງ—ແມ່ນແຕ່ເປັນຄວາມປາດຖະໜາທີ່ຈະເຊື່ອເຫັນກັບເປັນຫຍັງ, ແຕ່ບໍ່ດົນ, ຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນຈະຕໍ່ໃສ່ຄວາມສະຫວ່າງອີກອັນໜຶ່ງ,¹¹ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງ, ແລະ ສິບຕໍ່ໄປ ໃນພຣະເຈົ້າ, ຈະໄດ້ຮັບຄວາມສະຫວ່າງຕໍ່ອີກ; ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນຈະຂະຫຍາຍອອກໄປ ແຈ້ງຂຶ້ນໄປເລື້ອຍໆຈົນເຖິງຄວາມສົມບູນ.¹² ເມື່ອເຖິງເວລາເຮົາຈະໄດ້ຮັບຄວາມສົມບູນຂອງພຣະອົງ.¹³

ໃຫ້ຄິດເບິ່ງດູ່ວ່າ ຖ້າເຮົາສາມາດເຮັດໄດ້ເກີນຄວາມສາມາດທາງໂລກຂອງເຮົາ, ການມີຕາທີ່ເຂົ້າໃຈ ເປີດຮັບເອົາຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ ຄວາມຮູ້ຈາກແຫລ່ງຂອງອານາຈັກຂຶ້ນສູງ ຈະເປັນສິ່ງປະເສີດ ເລີດລ້ຳຫລາຍຂະໜາດໃດ! ມັນເປັນສິດທິພິເສດ ແລະ ໂອກາດຂອງເຮົາໃນຖານະທີ່ເປັນຜູ້ດຳລົງຖານະ ປະໂລຫິດທີ່ຈະສະແຫວງຫາການເປີດເຜີຍສ່ວນຕົວ ແລະ ຮຽນຮູ້ວິທີທີ່ຈະຮູ້ຈັກຄວາມຈິງສຳລັບຕົນເອງ ຜ່ານການເປັນພະຍານຂອງພຣະວິນຍານທີ່ສັກສິດ.

ຂໍໃຫ້ເຮົາຈົ່ງສະແຫວງຫາຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງການດົນໃຈສ່ວນຕົວ. ຂໍໃຫ້ເຮົາຈົ່ງທູນຂໍໃຫ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານຂອງເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍສັດທາ ເພື່ອວ່າເຮົາຈະສາມາດຮັບເອົາ ແລະ ຮັບຮູ້ການປະຕິບັດອັນສູງສົ່ງຂອງພຣະວິນຍານທີ່ສັກສິດສຳລັບສະຖານະການພິເສດ, ການທ້າທາຍ, ແລະ ໜ້າທີ່ຖານະປະໂລຫິດຂອງເຮົາ.

ສາມ: ພົບຄວາມສຸກໃນການຮັບໃຊ້ໃນຖານະປະໂລຫິດ

ໃນຊ່ວງລະຍະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເປັນນັກບິນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ມີໂອກາດເປັນຫົວໜ້າຝຶກນັກບິນ. ຂ້າພະເຈົ້າ ຕ້ອງໄດ້ຝຶກ ແລະ ທົດສອບນັກບິນທີ່ມີປະສົບການແລ້ວ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າ ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມຮູ້ດີ ພໍໃນການຂັບຍົນຢ່າງປອດໄພ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ.

ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ມີນັກບິນບາງຄົນ ເຖິງແມ່ນໄດ້ຂັບຍົນມາຫລາຍປີແລ້ວ ກໍຍັງມັກບິນຂຶ້ນສູງຢູ່ຄືເກົ່າ “ອອກໄປນອກວົງສັນຈອນ ແລະ ເຊິ່ນຢູ່ໃນອະວະກາດ ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສຸກ.”¹⁴ ເຂົາເຈົ້າມັກສຽງລົມ ທີ່ກະທົບໃສ່ຍົນ, ມັກສຽງຍົນ, ມັກຄວາມ ຮູ້ສຶກທີ່ “ໄດ້ຢູ່ໃນອະວະກາດນຳທ້ອງຟ້າມິດ ແລະ ດວງດາວຢູ່ ຂ້າງໜ້າ.”¹⁵ ຄວາມຕື່ນເຕັ້ນຂອງເຂົາເຈົ້າຄືກັບ ໂລກລະບາດ.

ກໍມີບາງຄົນທີ່ເປັນຊາ. ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມຮູ້ສອບດ້ານທີ່ຈະຂັບຍົນ, ແຕ່ເບິ່ງຄືວ່າ ເຂົາເຈົ້າຂາດຄວາມຊື່ນຊົມ ນຳການຂັບຍົນ “ປ່ອນທີ່ນັກກາ ແມ່ນແຕ່ນັກອິນຊີບໍ່ເຄີຍບິນຜ່ານ.”¹⁶ ເຂົາເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ນຳແສງອາລຸນ, ນຳການສ້າງອັນງົດງາມຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າຂັບຍົນຂ້າມນຳທະເລ ແລະ ທະວີບອັນກວ້າງໄກ. ຖ້າເຂົາເຈົ້າຜ່ານການທົດສອບ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ມອບໃບປະກາດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ໃນເວລາດຽວກັນ, ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເສຍໃຈນຳເຂົາເຈົ້າ.

ທ່ານອາດຢາກຖາມຕົວເອງ ຖ້າຫາກວ່າທ່ານພຽງແຕ່ເປັນຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດເທົ່ານັ້ນບໍ່— ເຮັດຕາມທີ່ຄາດຫວັງ ແຕ່ບໍ່ມີຄວາມສຸກ. ການມີຖານະປະໂລຫິດໄດ້ໃຫ້ໂອກາດເຮົາຢ່າງຫລວງຫລາຍ

ທີ່ຈະຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມທີ່ອຳນວນກ່າວວ່າ ພວກເຮົາບໍ່ມີເຫດຜົນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ຈະປິຕິຍົນດີບໍ່? . . . ພວກເຮົາໄດ້ເປັນເຄື່ອງມືໃນພຣະຫັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນການເຮັດສິ່ງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ໜ້າອັດສະຈັນນີ້. ດັ່ງນັ້ນ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາຈົ່ງປາບປິ້ມເຖິດໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ; ແທ້ຈິງແລ້ວ, ພວກເຮົາຈະປິຕິຍົນດີ. 17

ອ້າຍນ້ອງທັງຫຼາຍ, ສາສນາຂອງເຮົາເປັນສາສນາທີ່ມີຄວາມສຸກ! ເຮົາໄດ້ຮັບພອນຫຼາຍທີ່ມີຖານະປະໂລຫິດຂອງພຣະເຈົ້າ! ໃນພຣະທຳເບີ້ງສັນລະເສີນ ເຮົາອ່ານວ່າ, “ຄວາມສຸກເປັນຂອງຜູ້ຮູ້ອງເພງນະມັດສະການພຣະອົງ.”¹⁸ ເຮົາກໍສາມາດປະສົບກັບຄວາມສຸກເຊັ່ນດຽວກັນນັ້ນໄດ້ຄືກັນ ຖ້າເຮົາພຽງແຕ່ສະແຫວງຫາມັນ.

ຫຼາຍເທື່ອເຮົາລິມຊິນຊິມນຳປະສົບການທີ່ມາຈາກການຮັບໃຊ້ທຸກວັນໃນຖານະປະໂລຫິດ. ບາງເທື່ອການມອບໝາຍເບິ່ງຄືວ່າ ເປັນພາລະໜັກໜ່ວງ. ອ້າຍນ້ອງທັງຫຼາຍ, ຂໍໃຫ້ເຮົາຢ່າໄດ້ໃຊ້ຊີວິດດ້ວຍຄຳເວົ້າສາມຄຳທີ່ວ່າ: “ເນື້ອຍລ້າ, ກຸ້ມໃຈ, ແລະ ຈົມ.” ເຮົາໄດ້ໃຊ້ຊີວິດຕໍ່ກວ່າສິດທິພິເສດຂອງເຮົາ ຖ້າເຮົາປ່ອຍໃຫ້ສະໝໍຂອງໂລກຈ່ອງດົງເຮົາໄວ້ຈາກຄວາມສຸກອັນລື້ນເຫລືອ ທີ່ມາຈາກການຮັບໃຊ້ໃນຖານະປະໂລຫິດຢ່າງຊີ້ສັດ ແລະ ອຸທິດຕົນ ໂດຍສະເພາະພາຍໃນບ້ານເຮືອນຂອງເຮົາເອງ. ເຮົາໄດ້ໃຊ້ຊີວິດຕໍ່ກວ່າສິດທິພິເສດຂອງເຮົາ ຖ້າເຮົາບໍ່ຍອມຮັບເອົາຄວາມສຸກ, ຄວາມສະຫງົບ, ແລະ ຄວາມຊື່ນຊົມທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຖານະປະໂລຫິດທີ່ຊີ້ສັດຂອງພຣະອົງ.

ເມື່ອນຳພາທັງຫຼາຍ, ຖ້າພວກເຮົາຄິດວ່າການນຳໂບດກ່ອນເວລາ ເມື່ອຊ່ອຍຕຽມສິນລະລິກເປັນພາລະທີ່ໜັກໜ່ວງ ແທນທີ່ຈະເປັນພອນ, ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຂໍເຊື່ອເຊີນພວກເຮົາໃຫ້ຄິດກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍຂອງພິທີການທີ່ສັກສິດນັ້ນວ່າມັນມີຄວາມໝາຍ ຫຼາຍຂະໜາດໃດຕໍ່ສະມາຊິກຂອງຫວອດຜູ້ບາງທີມີບັນຫາໃນອາທິດນັ້ນ. ອ້າຍນ້ອງທັງຫຼາຍ, ຖ້າການສອນປະຈຳບ້ານຂອງທ່ານ ເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ເປັນສິ່ງສຳຄັນ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເຊື່ອເຊີນທ່ານ ໃຫ້ເບິ່ງດ້ວຍຕາແຫ່ງສິດທາວ່າການປຽນຢາມຈາກຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຊ່ອຍແກ້ບັນຫາຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ. ເມື່ອທ່ານຮູ້ຄວາມສາມາດອັນສູງສົ່ງຂອງການຮັບໃຊ້ຂອງຖານະປະໂລຫິດຂອງທ່ານ, ແລ້ວພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າຈະເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂອງທ່ານເຕັມປຽນ; ມັນຈະສ່ອງແສງອອກມາຈາກສາຍຕາ ແລະ ໃບໜ້າຂອງທ່ານ.

ໃນຖານະທີ່ເປັນຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດ, ຂໍໃຫ້ເຮົາຈົ່ງຢ່າແຂງກະດ້າງຕໍ່ສິ່ງອັດສະຈັນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ເຮົາ.

ສະຫລຸບ

ອ້າຍນ້ອງທັງຫຼາຍ, ຂໍໃຫ້ເຮົາຈົ່ງສະແຫວງຫາ ແລະ ຮຽນຮູ້ຄຳສອນຂອງຖານະປະໂລຫິດທີ່ສັກສິດຢ່າງພາກພຽນ, ຂໍໃຫ້ເຮົາຈົ່ງເສີມພະລັງໃຫ້ແກ່ປະຈັກພະຍານຂອງເຮົາ ເທື່ອລະເລັກເທື່ອລະນ້ອຍ ໂດຍການຮັບເອົາການເປີດເຜີຍຂອງພຣະວິນຍານ, ແລະ ຂໍໃຫ້ເຮົາຈົ່ງພົບຄວາມສຸກທຸກວັນນຳການຮັບໃຊ້ໃນຖານະປະໂລຫິດ. ເມື່ອເຮົາເຮັດສິ່ງເຫລົ່ານີ້, ແລ້ວເຮົາຈະເລີ່ມຕົ້ນດຳລົງຊີວິດຕາມຄວາມສາມາດ ແລະ ສິດທິພິເສດຂອງເຮົາ ໃນຖານະທີ່ເປັນຜູ້ດຳລົງຖານະປະໂລຫິດ ແລະ ເຮົາຈະສາມາດ “ເຮັດທຸກສິ່ງຜ່ານພຣະຄິດ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຮົາເຂມແຂງຂຶ້ນ.”¹⁹

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານເຖິງສິ່ງນີ້ ໃນຖານະທີ່ເປັນອັກຄະສາວິກຄົນໜຶ່ງຂອງພະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຂໍມອບພອນໃຫ້ແກ່ທ່ານ ໃນພຣະນາມອັນສັກສິດຂອງພະເຢຊູຄົດ, ອາແມນ.

ແຫລ່ງອ້າງອີງ

1. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith*, (2007), 104.
2. See Doctrine and Covenants 84:19.
3. See Doctrine and Covenants 84:20.
4. See Doctrine and Covenants 84:34.
5. See Doctrine and Covenants 84:33.
7. ເບິ່ງ 1 ນິໄຟ 19:24.
8. ເບິ່ງ ຢາໂກໂບ 1:22.
9. *Teachings: Joseph Smith*, 108–9.
10. ເບິ່ງ 2 ນິໄຟ 28:30.
11. See Doctrine and Covenants 88:40.
12. See Doctrine and Covenants 50:24.
13. See Doctrine and Covenants 93:19.
14. John Gillespie Magee Jr., “High Flight,” in Diane Ravitch, ed., *The American Reader: Words That Moved a Nation* (1990), 486.
15. Richard Bach, *Stranger to the Ground* (1963), 9.
16. Magee, “High Flight,” 486.
17. ເບິ່ງ ແອວມາ 26:13, 15–16.
18. ເພງສັນລະເສີນ 89:15.
19. ຟິລິບປອຍ 4:13.